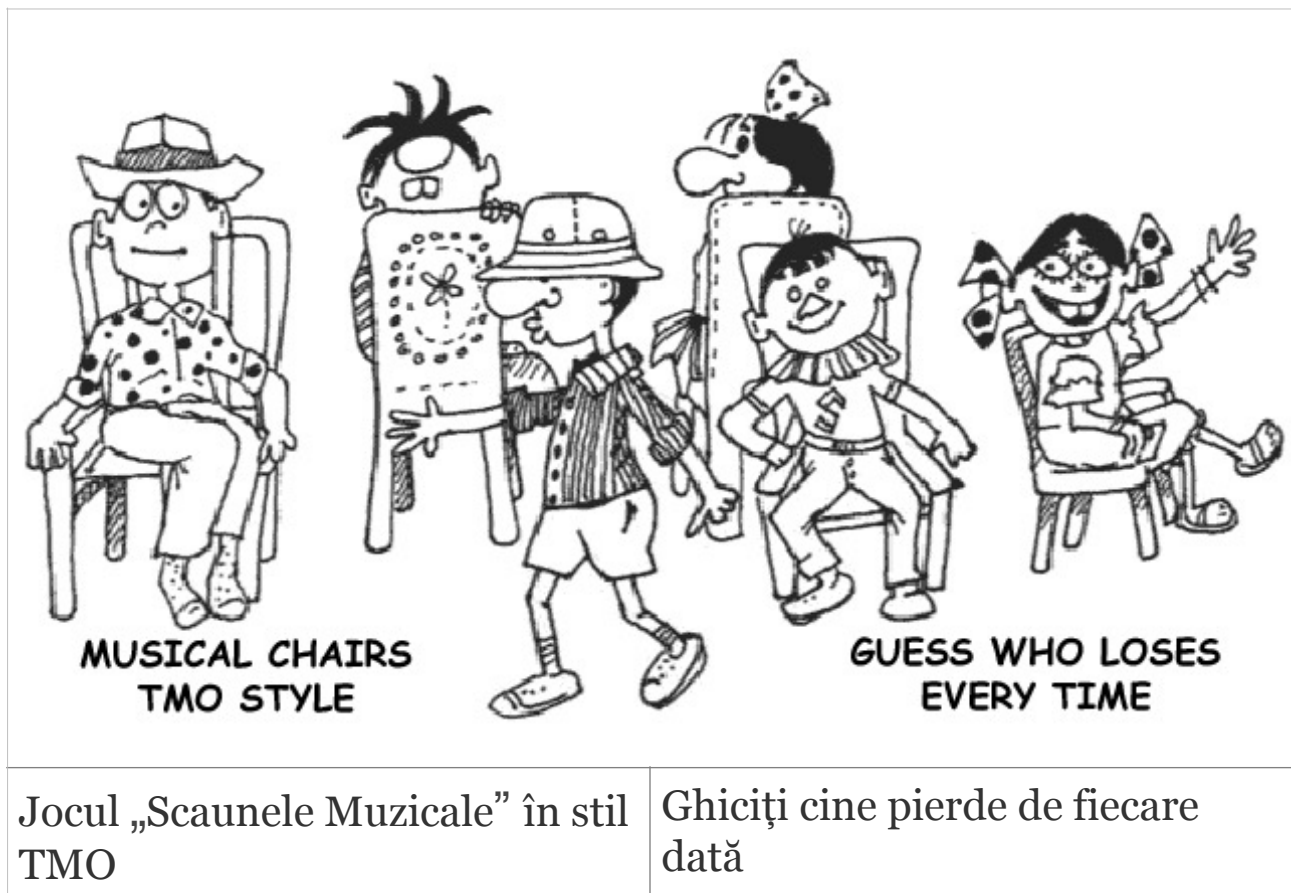

Grupul de Acțiune Grenfell

KCTMO – FOI Vorba cu Două Înțelesuri și Standardele Inegale

Cu doar câteva zile în urmă am primit un email de la Sinead McQuillan, ultima într-o succesiune numeroasă de secretari de companie la TMO, în care îmi refuza cererea de a obține un raport comandat de KCTMO în urmă cu doisprezece ani, în 2005. La vremea aceea eram membru al Comitetului de Administrare a Imobilelor în Lancaster West (Lancaster West Estate Management Board) și raportul fusese comandat, sub presiune extremă din partea EMB, ca urmare a faptului că noi am descoperit că două treimi din corpurile de iluminat de siguranță din Grenfell Tower au eșuat la o inspecție de rutină făcută la instrucțiunile TMO.

Bateriile cu care funcționau lămpile de siguranță într-o situație de urgență erau concepute să dea temporar lumină dacă se întrerupea curentul și dacă era necesară evacuarea în eventualitatea unui incendiu sever. Două treimi din luminile de siguranță nu au funcționat pentru că bateriile erau demult expirate și de mulți ani nu fuseseră nici întreținute, nici înlocuite. La timpul respectiv, EMB a considerat această situație ca fiind foarte serioasă. Raportul specialiștilor comandat de TMO a fost în consens cu noi și a criticat sever TMO și contractanții săi. A găsit plângerile făcute de EMB, și pe care TMO le-a respins timp de câteva luni, ca fiind bine întemeiate și total justificate.

La baza refuzului Dnei McQuillan din data de 14 iulie de a-mi furniza o copie a acestui raport a fost afirmația ei că TMO, fiind o societate privată cu răspundere limitată, nu face obiectul Legii privind Libertatea Informației. Schimbul de email-uri dintre mine și McQuillan este reprodus în postarea imediat anterioară celei prezente: “KCTMO – Housing Management for the People, by the People?” („KCTMO – Administrarea Locuințelor pentru Oameni, de către Oameni?”) și se poate afirma în mod rezonabil că, având în vedere disprețul lor evident pentru Legea privind Libertatea Informației și, implicit, pentru clienții lor din locuințele sociale deținute de Consiliul Local și controlate de ei, KCTMO a pierdut orice drept moral de a mai susține că sunt o „Organizație pentru Administrarea Locuințelor Sociale”. Ei încă mențin o reprezentare simbolică în comitetul membrilor aleși a unor chiriași conformiști și interesați care obțin plăți excesive pentru cheltuieli care depășesc cu mult sumele derizorii ce le erau premise membrilor EMB care au fost constant subminați și discreditați de TMO, cu complicitatea Consiliului RBKC.

Refuzul Consiliului de a onora Contractul de Administrare pe care îl semnase cu EMB în 1993, cu câțiva ani înainte de înființarea monstruosului KCTMO, a creat condițiile în care, cu complicitatea activă a Consiliului, KCTMO a putut să lase EMB fără nicio putere. În opinia noastră, și a celor mai mulți dintre rezidenții care au avut de îndurat timp de mulți ani incompetența și neglijența TMO, chiriașii membri în comitet nu sunt altceva decât o fațadă folosită

pentru a conferi o falsă legitimitate pentru birocrăția organizației TMO care se ocupă numai de propriile interese și care a fost sprijinită și împuternicită de Consiliul pe care îl slujește și nu a avut niciodată nicio urmă de legitimitate sau integritate, fapt care este cunoscut de mulți ani printre clienții lor și care a ieșit la iveală în mod public prin catastrofa de la Grenfell Tower din 14 iunie.

Deci, ce se întâmplă cu Legea privind Libertatea Informației potrivit căreia este de așteptat ca TMO să dezvăluie informațiile legate de siguranța în caz de incendiu și alte aspecte de siguranță și protecție către locatarii din locuințele sociale deținute de Consiliul Local și pe care ei le controlează?

Site-ul KCTMO include o pagină intitulată **„Acces la Informații”** care, până foarte recent, conținea următoarele afirmații:

„Legea Protecției Datelor Personale din 1998 (DPA), Legea privind Libertatea Informației din 2000 (FOI) și Regulamentele privind Informațiile în materie de Mediu din 2004 (EIR) permit rezidenților și membrilor publicului să solicite informații deținute de autoritățile publice sau pentru autoritățile publice.

Suntem obligați să furnizăm, la cerere scrisă și în funcție de disponibilitate, informații deținute de KCTMO pentru RBKC, despre serviciile furnizate în numele RBKC.”

[TMO Access to Information version 01](#)

La un moment dat, în cele câteva zile de când McQuillan a refuzat cererea mea privind FOI, textul acelei pagini a fost modificat, astfel încât acum se poate citi:

„Deși TMO este o organizație privată și nu face obiectul Legii privind Libertatea Informației (FOI), suntem obligați să furnizăm către RBKC orice informații pe care RBKC le cere pentru a se conforma cu obligațiile sale legale sau regulamentare, inclusiv obligațiile potrivit FOI.

De asemenea, TMO are propriul său program de transparență deși legea FOI nu i se aplică direct. Aceasta înseamnă că TMO va dezvălui informații acolo unde este posibil dar își rezervă dreptul de a nu da informații dacă acest lucru este justificat, de exemplu dacă trebuie să-și protejeze interesele comerciale, sau interesele terților, sau unde dezvăluirea poate afecta investigații penale, regulamentare sau de altă natură.”

[TMO Access to Information version 02](#)

În decembrie 2014, co-editorul blogului Grupului de Acțiune Grenfell, Edward Daffarn, a scris organizației KCTMO cerând informații în temeiul Legii privind Libertatea Informației, în special copii ale proceselor-verbale ale întâlnirilor lunare dintre TMO, contractantul lor, Rydon, și arhitecții proiectului, Studio E, întâlniri la care au fost discutate aspecte legate de proiectul Lucrări de Îmbunătățire la Grenfell Tower. Cererea sa a fost respinsă de predecesorul lui McQuillan, Fola Kafidya, care a susținut că această informație:

„... nu intră sub incidența Legii privind Libertatea Informației din 2000 deoarece nu este informație deținută în numele unei autorități publice sau deținută de TMO în numele unei autorități publice. Legea privind Libertatea Informației din 2000 se referă la informația deținută în numele autorităților publice.”

Este ciudat că, în același email, Dna Kafidya a invocat una dintre puținele excepții premise sub Legea privind Libertatea Informației (articolul 43 secțiunea 2), susținând că:

„Comunicările de natură comercială dintre TMO și contractanții săi sunt confidențiale și dezvăluirea unor astfel de comunicări comerciale ar prejudicia sau ar putea să prejudicieze interesele comerciale ale contractantului.”

Se naște acum următoarea întrebare: dacă Kafidya a crezut întradevăr că KCTMO nu face obiectul Legii privind Libertatea

Informației, de ce a găsit de asemenea necesar să afirme că informația era exceptată potrivit unei secțiuni a Legii, implicând prin aceasta, în mod clar, că KCTMO este de fapt obiect al Legii privind Libertatea Informației?

Dl Daffarn a răspuns contestând motivarea evident absurdă a deciziei Dnei Kafidya, arătând că singurul rol sau scop al TMO este administrarea locuințelor care sunt în proprietatea autorității locale, Districtul de Kensington și Chelsea al Coroanei (Royal Borough of Kensington and Chelsea), deci toată informația pe care o deține este, în consecință, deținută în numele autorității locale și deci nu poate fi exceptată de la această Lege. Pe acest temei, Dnul Daffarn a cerut o revizuire a refuzului de dezvăluire a informației.

În două zile (timp prea scurt pentru a fi făcut revizuirea reală și detaliată cerută de lege), el a primit un refuz final de la Dna Kafidya. Surprinzător, ea abandonase acum orice sugestie că organizația TMO este exceptată de la Legea privind Libertatea Informației și a oferit în loc următorul motiv pentru refuz:

*„Deși Rydons furnizează un serviciu de interes public, comunicările comerciale ale TMO cu contractanții săi sunt confidențiale și dezvăluirea unor astfel de informații comerciale ar prejudicia sau ar putea prejudicia interesele comerciale ale contractantului. Potrivit articolului 43(2) din Legea privind Libertatea Informației, asemenea informații sunt exceptate de la obligația de dezvăluire. În consecință, nu putem face publică informația pe care ați cerut-o. **Potrivit Legii privind Libertatea Informației din 2000, acest email reprezintă Notificare de Refuz.**”*

Este interesant de remarcat că Dl Daffarn a făcut mai târziu, în mai 2016, altă cerere de eliberare de informații adresată Dnei Kafidya, de data aceasta cerând o copie a raportului prezentat de către TMO către Comitetul de Analiză în domeniul Locuințelor Sociale și Proprietății de pe lângă RBKC. De data aceasta, el a primit un răspuns pozitiv:

„Ca urmare a cererii dvs. făcută potrivit Legii privind Libertatea Informației din 2000, atașăm, în atenția dvs., raportul prezentat către Comitetul de Analiză de pe lângă RBKC.

Dacă aveți plângeri legate de modul în care a fost rezolvată cererea dvs., aveți dreptul să faceți plângere la Comisarul pentru Informații care asigură conformitatea cu FOIA.

Fola Kafidiya-Oke FCIS

Șef Guvernanță și Secretar de Companie

Districtul de Kensington și Chelsea al Coroanei

Organizația pentru Administrarea Locuințelor Sociale s.r.l.”

Se pare că, până la acea vreme, Ms Kafidya rezolvase în cele din urmă orice dubii și confuzii pe care le avusese mai înainte în legătură cu KCTMO fiind sau nefiind o organizație publică și dacă face sau nu face obiectul Legii privind Libertatea Informației. Este clar că își dăduse seama că TMO este într-adevăr o organizație publică și că este într-adevăr obiect al legii FOI.

Ea a demisionat din TMO la scurt timp după acest schimb de mesaje cu Dl Daffarn dar este interesant de știut ce este scris în profilul ei pe LinkedIn despre perioada cât a fost Șef Guvernanță și Secretar de Companie la KCTMO. Se afirmă că ea:

„...a asigurat conformarea grupului cu prevederile Legii privind Protecția Datelor Personale, Legii privind Libertatea Informației și altor prevederi legislative legate de accesul la informațiile deținute de organizațiile publice.”

<https://uk.linkedin.com/in/folakafidiya>

O dovadă în plus că organizația KCTMO este, și a fost întotdeauna, obiectul legislației privind Libertatea Informației se poate găsi în Programul de Publicare FOI (un element obligatoriu de conformare a organizațiilor publice cu legislația în vigoare) care a fost inițial publicat de TMO în 2005 și se poate descărca de pe site-ul TMO. NB – În cazul în care actualul secretar de companie, citind acest blog, s-

ar grăbi să mai facă un truc și să șteargă acest document de pe site-ul TMO, noi am încărcat o copie a fișierului pe care l-am descărcat mai devreme:

[TMO freedom of information publication scheme](#)

Cu plecarea Folei Kafidya și înlocuirea ei cu Sinead McQuillan, poziția TMO privind Libertatea Informației se pare că s-a întors de unde a plecat, cu excepția faptului că afirmația inițială făcută de Kafidya, că TMO are obligația sub incidența Legii privind Libertatea Informației (FOIA) să facă publice numai informațiile pe care le deține în numele autorității locale, a fost înlocuită acum cu afirmația lui McQuillan că are obligația de a da asemenea informații nu publicului ci autorității locale înseși, astfel încât aceasta să-și îndeplinească obligațiile potrivit FOIA.

În orice caz, după câte știu, raportul din 2005 pe care l-am solicitat nu a fost niciodată în posesia Consiliului, iar responsabilitatea de a acționa potrivit recomandărilor sale cădea nu asupra Consiliului ci asupra TMO care a comandat inițial raportul. Acele recomandări includeau înlocuirea completă a sistemului de iluminare de urgență la Grenfell Tower și o metodă îmbunătățită de inspecție și control a noului sistem. Prima dintre aceste recomandări a fost implementată dar cu siguranță rămân îndoieli serioase cu privire la introducerea vreodată a unui sistem îmbunătățit de inspecție și dacă, fiind introdus, a fost și menținut. Se recomandau de asemenea schimbări radicale în maniera de administrare a TMO și știm cu toții ce s-a ales de această idee. Nada! Zilch! SNAFU!

Suntem acum lăsați cu un joc bizar de scaune muzicale în care rezidenții TMO pierd tot timpul pentru că regulile jocului sunt stabilite de TMO și interpretate de TMO. Aceasta include politica lor vis-à-vis de Legea privind Libertatea Informației, obligație pe care TMO și-o asumă după cum vrea, uneori acceptând, de cele mai multe ori refuzând sub pretextul inventat că TMO nu este o organizație publică deci nu dă socoteală publicului pe care îl deservește și căruia îi furnizează toate serviciile legate

de locuințele sociale, incluzând protecția contra incendiilor și toate serviciile de siguranță și protecție.

Nu este nimic amuzant în acest „joc” al scaunelor muzicale. Mulți oameni au murit de o moarte îngrozitoare pe 14 iunie. Cei care au pierdut pe cineva apropiat și mulți dintre „supraviețuitori” sunt extrem de traumatizați și vor purta cu ei traumele psihice ale acelei nopți pentru tot restul vieții. Acum avem KCTMO, implicat profund în neglijența penală care a cauzat toate acestea, folosind orice pretext le vine la îndemână ca să refuze să divulge informațiile pe care le dețin.

La cine să apelăm pentru răspunsuri?

La Martin Moore-Bick? Nu cred!